

Prověřování a kontrola vlaku (vagónů) se dřevem na pohraniční rotě Nové Údolí

Mezi naší republikou byla uzavřena smlouva s NSR o dodávce dřeva z našeho území na území NSR.

Rok 1968 - 70 co si pamatuji, to fungovalo asi následovně...

Vlak s několika vagóny se dřevem, asi v počtu 6-10 vagónů. Záleželo to od konkrétní objednávky. Dřevo se bralo z některého dřevíště - pily a bylo nařezáno po metrových kusech kulatiny v průměru asi 7-15 cm a pečlivě uložena.

Vlak přijížděl asi kolem 11 hodiny. Dopoledne kontrolu prováděla hlídka, která byla složena z velícího důstojníka (praporčík), psovoda se psem a jednoho člena hlídky. Z naší strany byl přítomen i lesník ze Stožce pan Omasta, který vyřizoval formality a doklady. Jezdil na Nové Údolí na motocyklu Jawa ČZ-175 červené barvy. Z německé strany se dostavil lesník pan Neubauer.

Vlak zastavil před drátěným zátarasem, před vraty. Lokomotiva se odpojila a na nádraží se otočila tak, že byla připravena vagóny natlačit k vykládce dřeva. Člen hlídky zatím hlídal u vrat. Psovod se psem provedl prohlídku. Napřed spodní části vagónů, zda tam není něco ukryto, nebo někdo schován. Pak se zavěsil na vagón žebřík, který byl zhotoven k tomuto účelu. Psovod se psem vylezli na vagón, pes prověřil kulatiny, zda tam není něco, nebo někdo schován. Člen hlídky dával pozor u vrat, zda je vše v pořádku. Pak se otevřely vrata. Člen hlídky šel k demarkaci (státní hranici) a vagóny byly zatlačeny lokomotivou za dráty. Pan Omasta a pan Neubauer dohotovili formality za přítomnosti našeho důstojníka. Dřevo se potom přeložilo z vagónů na nákladní auta a dřevo se odvezlo do NSR.

Stály tam dvě dřevařské chatky. V jedné byla kancelář, kde se vyřizovaly formality, druhá sloužila dělníkům na svačinu a odpočinek. Před chatkami byly vykopány dvě čtvercové díry s dřevěnými poklopy. V nich měli dělníci pivo a limonádu. Nahrazovalo to ledničku. Zásoby doplňovala bílá dodávka VW.

Na německé straně asi 80-100 metrů od hranice, měli chatku Grenz polizei a při kontrole a vykládce vše pozorovali a byli ve střehu. Stejně tak i Američané na pozorovacím stanovišti na kopci u Haidmühle - co kdyby náhodou... My jsme to ovšem věděli také.

Někdy se stalo, že se všechny vagóny nedostaly do prostoru vykládky a zůstaly před vraty. Toho jsme hned využili a zorganizoval jsem nácvik psů na prověřování vagonů. Cviky jsme neustále opakovali, až to psi dělali dobře - byla to jejich práce. Ovšem nejlépe ze všech to dělal psovod Emil Šturma, se svým Ronem. To byl opravdu specialista na tuto práci a vidět to, bylo opravdu zážitkem! Museli byste smeknout. Ron byl rozvážný, pracoval bez pobízení a vše dělal na výtečnou. Měl výjimečný čich!

Samozřejmě, že někdy nám naši nadřízení ze Sušice, nebo Volar, kladli pasti a do pastí špek - byly tam schované jisté věci i značkař, o kterých nikdo nevěděl. Ale neměli žádnou šanci. Ron se Šturmou nikdy nezklamali. Věřím, že kdyby se konala soutěž v prověřování vlaků - vagónů, tak tahle dvojka by to vyhrála na celé čáře. Ovšem o těchto věcech a zážitcích by mohl vyprávět jen Emil Šturma. Oba dva byli opravdu skvělí. Ron byl univerzální pes - chodil na průzkumy, poplachovky, bunkr (noční skryté stanoviště u kolejí).

Jednou jsme byli s Emilem u kotců se svými psy a Emil mi říká - Ivane podívej se na Rona. Co vidíš? Podívej se na jeho oči... Dívám se a pak jsem si všimnul. Říkám - Ron má jedno oko trochu menší. A teď se podívej na moje. No ty máš Emile také jedno oko trochu menší. Tak proto mi Rona přidělili. Tak jsme se tomu oba zasmáli. Ti dva k sobě patřili zřejmě už od narození. Emil měl dobrosrdečnou a přátelskou povahu - byl dobrý kamarád. Ron byl klidný, pomalejší, pečlivý a neústupný, byl svůj a svého pána. S jinými psy tak neskotačil, jako někteří psi mezi sebou, ale když si někdo k Ronovi dovolil, co se mu nelíbilo, neustoupil, díval se do očí, ohrnul pysky a vycenil své bílé tesáky. Jako by chtěl říci, tak dost, tady končí všechna sranda. Každý by si to opravdu rozmyslel. Ron to myslel doopravdy.

Tak takový byl psovod Emil Šturma a jeho kamarád Ron.

P.S. Emile, jestli jsem na něco zapomněl, můžeš to doplnit.

Ahoj Ivan Šafr